Mokslininkas ir palaimintasis

MIKALOJUS STENO (NIELS STEENSEN)

1638–1686 M.

Mikalojus Steno savo jaunystę praleido studijuodamas ir atlikdamas mokslinius tyrimus. Būdamas 28 metų, stebėdamas Kristaus Kūno procesiją, jis išgyveno atsivertimą į katalikų tikėjimą. Tuo momentu Mikalojus suvokė Eucharistijos didybę – Jėzaus buvimą Ostijoje. Tada jis nusprendė tapti kunigu ir misionieriumi savo šalyje.

Palaimintojo Nikolo Steno portretas

Šventąjį Mikalojų Fliujietį, geriau žinomą kaip „brolis Klausas“, 1947 m. popiežius Pijus XII paskelbė šventuoju Šveicarijos globėju. Jis gimė ūkininko šeimoje 1417 m. Flue, Alpių priekalnėse virš Sachseln, Obvaldo regione. Mikalojus vedė, susilaukė dešimties vaikų ir iki 50 metų gyveno įprastą gyvenimą. Tada pajuto labai stiprų Dievo kvietimą viską palikti ir sekti paskui Jį. Vyras prašė trijų malonių: gauti žmonos Dorotėjos ir vyresniųjų vaikų sutikimą, niekada nejausti pagundos pasukti atgal ir, jei Dievas duos, sugebėti gyventi negeriant ir nevalgant. Visi jo prašymai buvo išpildyti. Liudininkų teigimu, Mikalojus dvidešimt metų gyveno miške kaip eremitas, negaudamas jokio maisto, išskyrus Eucharistiją.

Belgijoje, Bois-de Haine, Dievo tarnaitė Anne-Louise Lateau nuo 1871 m. kovo 26 d. dvylika metų gyveno nevalgydama, negerdama ir nemiegodama. 1868 m. sausio 11 d. jai atsirado stigmų ant kojų, rankų, galvos, kairės krūtinės pusės ir dešiniojo peties. Taip ji gyveno sujungta su mūsų Viešpačiu iki gyvenimo pabaigos. 1873 m. balandžio 23 d. popiežius Leonas XIII paskelbė tokį pareiškimą dėl Anne-Louise atvejo: „Bois-de Haine įvykis yra nepaprastas. Galite mano vardu patvirtinti, kad medicinos mokslas niekada nesugebės paaiškinti tokio fakto.“ Anne-Louise mirė 1883 m. rugpjūčio 25 d., būdama 33 metų amžiaus. 1991 m. oficialiai pradėta jos beatifikacijos byla.

Mikalojus Steno gimė 1638 m. sausio 10 d. Kopenhagoje, Danijoje. Nuo pat jaunystės jis buvo labai įsitraukęs į gamtos mokslų studijas. Mikalojus buvo laikomas vienu iš geologijos, paleontologijos ir kristalografijos pradininkų. Dėl produktyvios mokslinės veiklos jis keliavo po visą Europą. 1666 m. birželio 24 d. Livorno mieste, Italijoje, Mikalojus Steno gavo atsivertimo į katalikų tikėjimą malonę. Vyro biografai rašė: „Jis stebėjo Kristaus Kūno šventės procesiją su smalsumu bei sumišimu. Didžioji Piazza de Armi aikštė buvo pilna spalvų ir garsų. Buvo girdėti garsus, ilgai trunkantis varpų skambėjimas. Jaunuolis prisiminė kitą procesiją, kurią stebėjo prieš trejus metus Lovanio mieste Belgijoje. Ten buvo išsirikiavę daugybė studentų ir ėjo dešimtys juodai apsirengusių profesorių. Tačiau čia jis įžvelgė kažką kita. Gal tai buvo džiaugsmo jausmas, naujas nuoširdus pojūtis, o gal jo akys pasikeitė? Ilgos eilės vyrų baltomis tunikomis žygiavo ir giedojo. Gonfalonės ir vėliavos suposi švelniame, pučiančiame nuo jūros vėjyje. Taip pat žygiavo ir broliai bei kunigai, apsirengę baltomis, nėriniais ir kutais puoštomis sutanomis. Procesijoje dalyvavo dar daugiau kunigų, dėvinčių saulėje spindinčias sutanas, o vaikai laikė smilkalus. Galiausiai pasirodė didelis auksinis baldakimas, o po juo - iškilmingai apsirengęs ir savo mintyse paniręs Bažnyčios tarnas. Jis prie krūtinės prispaudęs laikė brangiąją monstranciją su Šventąja Ostija...

Žmonės klūpojo, kai

išvydo Švenčiausiąjį Sakramentą. Jų akys su meile žvelgė į Ostiją, kurią žmonės garbino nulenkdami galvas. Iš visų kampų pasipylė žiedlapiai ir gėlės.

Jaunasis Mikalojus Steno visą dieną praleido su giliu nerimu širdyje. Jis prisiminė jėzuitų kunigą Paryžiuje, su kuriuo diskutavo apie tikrą Jėzaus buvimą konsekruotoje duonoje. Kunigas pabrėžė Jėzaus žodžių vertę Paskutinės vakarienės metu: „Tai yra mano Kūnas", o paskui citavo apaštalo Pauliaus pirmąjį laišką korintiečiams. Tą dieną Mikalojus Steno nusprendė atsiversti į katalikybę. Jis iš karto įstojo į kunigų seminariją ir po devynerių studijų metų buvo įšventintas kunigu. Savo atsivertimą jis apibūdino taip: „Kai tik atidžiai apmąsčiau Dievo man duotas malones, jos pasirodė labai gausios. Ir tada nebegalėjau iš visos širdies neaukoti Jam visko, kas yra geriausia manyje... Todėl, supratęs didį kunigystės orumą…, paprašiau ir gavau malonę, kad galėčiau paaukoti Nekaltąją Ostiją Amžinajam Tėvui savo ir kitų gerovei.“

© 2006, Istituto San Clemente I Papa e Martire / Real Presence Eucharistic Education and Adoration Association